

тивъ това зло било указано отъ економиста Оттомара Хаупта, който особено е свѣдущъ въ това дѣло. То се състои въ направение никкилеви и бронзови монети, както въ Швейцария и Белгия. Но, при всичко това, не прѣдприематъ съвършенно нищо. *Ничего и утрѣ.*

Но ето, кое е йоще по важно. Турция умира, истича ѝ кръвта, която кредиторитѣ испущатъ отъ всичкитѣ ѝ крайници до последната капка. Въ 1883 година всички доходи се прѣдполагало да достигнатъ 15 милиона турски лири, и макаръ че много отъ доходитѣ нѣма да се събератъ, но плащанieto на дълга ще погълне 5 милиона. Съвѣта на управлението, което завѣдва съ вънкашнитѣ дългове, туря ржка на сбора отъ тютюня, солта, спиртнитѣ питиета, риболовението, коприната, гербовия сборъ и върху данока отъ Румелия и Египетъ. Всека година за да се поздобие съ извѣстно количество пари, Портата прѣдоставя на своитѣ лихвари нѣкой источникъ за доходъ. Йоще вчера, за да получи 80,000 турски лири, прѣд-назначени за съдържание на войскитѣ, които сж събрани въ настояще врѣме, — тя е заложила на банкерската кѣща на Вилсона сбора отъ желѣзния пѣть изъ Смирна въ Кассаба. Но при такова положение на работитѣ, турското правителство прѣстава вече да управлява господарството, а се занимава само съ постоянно ликвидиране смѣткитѣ като банкротъ. Въ прѣдишно врѣме, когато потрѣбитѣ биле по малко, внасенieto на дълга ако и да е било неправилно, но и събиранieto на доходитѣ се извършвало по снисходително. Сега, когато плащанieto трѣбва да се произвежда съ безпощадна точностъ, по европейски, — явява се необходимостъ да се пусне въ ходъ тежката и безобразна машина на мюсюлманския фискъ, която съвършенно смазва платеца. Портата се оказва въ положение съвършенно нетърпимо. Чистия ѝ доходъ не се простира повече отъ 200 милиона, сирѣчь той е по малко, отколкото дохода на малката Белгия, която прѣдставлява страна неутрална, безъ колонии, безъ военна флота, безъ неприятели; а пъкъ Портата трѣбва да се държи въ положението на велика държава;